

Begrundelse

I ministerens besvarelse af samrådsspørgsmål G i Retsudvalget, oplyste ministeren bl.a. »Udsendelsen af personer til Somaliland adskiller sig væsentlig fra andre udsendelser, bl.a. fordi den somaliske befolkning som følge af den nærmest fuldstændige ødelæggelse af landet i meget vid udstrækning er afhængig af økonomisk hjælp fra familie i udlandet. Det er deres hovedindtægtskilde. Derfor er der i befolkningen betydelig modstand mod tilbagetagelsesaftalen«.

Det viser med al tydelighed, at det er nødvendigt med en eller anden form for forbud mod udsendelse af penge fra herboende udlændinge, således at de i stedet kan spare pengene sammen og så tage pengene med hjem, den dag det er muligt at vende tilbage. Det vil samtidig give f.eks. Somaliland et stærkt incitament til at modtage egne statsborgere.

Svar (11/6 98)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen): Indenrigsministeriet har i anledning af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Økonomiministeriet, der den 8. juni 1998 har udtalt følgende:

»Den gradvise afvikling af valutareguleringen i Danmark er sket som et led i det samarbejde, der siden 2. verdenskrig har fundet sted mellem den vestlige verdens industrilande inden for samarbejdsorganisationen OECD.

Fra omkring 1960 har det blandt andet været tilladt for herboende personer at sende penge ud af Danmark i forbindelse med løbende betalinger, herunder gaver. Denne liberalisering var i overensstemmelse med de forpligtelser, som Danmark havde påtaget sig i forbindelse med medlemsskabet af OECD. Danmark har som hovedprincip ikke gjort forskel på lande.

I det daværende EF blev man endvidere i 1988 enig om det 4. kapitalliberaliseringsdirektiv, som indebar et forbud mod alle typer kapitalrestriktioner over for andre EU-lande. Også dette var en udmøntning af aftalerne mellem OECD-landene.

Med Maastricht-traktaten er de frie kapitalbevægelser blevet traktatfæstet. Det er således som en hovedregel ikke tilladt at indføre kapitalrestriktioner over for andre EU-lande. Efter starten af tredje fase af ØMU begrænses undtagelserne til ikke-euro-lande i tilfælde af betalingsbalancekriser.

Over for tredje-lande er der dog ifølge traktaten visse undtagelser som f. eks. direkte investeringer, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser og værdipapirers adgang til kapitalmarkederne. Danmark kan imidlertid ikke alene indføre restriktioner på disse områder. Det kræver enstemmighed i EU.«

Spm. nr. S 517

Til forsvarsministeren (29/5 98) af:

Hans Engell (KF):

»I hvilket omfang deltager Danmark i planlægningen af den fælles NATO-WEU krisestyringsøvelse, som planlægges i 2000 samt den efterfølgende CJTF-øvelse baseret på en WEU-ledet operation?«

Svar (9/6 98)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

På NATO-udenrigsministermødet i Berlin den 3. juni 1996 blev det besluttet at udvikle den europæiske sikkerheds- og forsvarsidentitet inden for NATO. Dermed påtog Allianten sig blandt andet at støtte udviklingen af den europæiske sikkerheds- og forsvarsidentitet ved på anmodning fra WEU i koordination med denne at gennemføre militær planlægning og øvelser for visse typer WEU missioner, d.v.s. de såkaldte Petersberg missioner.

Danmark deltager fuldt ud i udmøntningen af den europæiske sikkerheds- og forsvarsidentitet i NATO. Danmark deltager derfor som medlem af NATO fuldt ud i den del af planlægningen af øvelser, som finder sted i NATO-regi. For så vidt angår planlægningen i WEU-regi, er den danske deltagelse begrænset til observatørens rolle.

Krisestyringsøvelsen skal bidrage til en øget evne til samvirke og koordination mellem de to organisationer. Erfaringerne fra blandt andet Bosnien viser, at der er et stigende behov for et tæt samvirke mellem de internationale organisationer i forbindelse med en krise.

Det er planen, at den første CJTF øvelse i WEU-regi under anvendelse af NATO's CJTF kapaciteter gennemføres i år 2001. Der er ikke taget endelig stilling til dansk deltagelse, men